

SOCIETAT, ECONOMIA I CULTURA ALS SEGLES XVI – XVII: CANVIS I CONTINUÏTATS

Consideracions generals:

- Catalunya era un país molt més dinàmic del que s'havia pensat fins fa pocs anys. I si s'hagués de marcar una característica seria l'acceleració del procés d'unificació del país en termes socials, econòmics o polítics.
- En l'àmbit social aquesta integració es produeix per la fusió familiar de la noblesa amb els sectors urbans i per l'extensió de les xarxes familiars i d'influència per tot el territori.
- A més, la classe dirigent és la mateixa per la Generalitat i el Consell de Cent.
- En l'àmbit econòmic, es van anar creant xarxes d'intercanvi a partir de l'aparició de centres territorials que el van vertebrant i que té el punt central a Barcelona.
- Aquesta major cohesió té una traducció en l'àmbit polític (maduració d'un cos polític) i cultural (compartir unes tendències culturals comunes).

Grups Socials

Estament eclesiàstic

Era el 6% del fogatge.

No tenia una identitat comuna.

Dividit en:

Bisbes.

Capítols catedralicis.

Ordres religiosos

Rectors de parròquies.

Estament militar

Des del punt de vista polític i legal, els nobles eren un únic estament, però internament, les diferències eren notables. **Estava dividit en tres grups diferents**, cadascú amb els seus propis privilegis:

- En el cim, els títols. Alta noblesa formada per ducs, marquesos, comtes, vescomtes i barons.
- Els nobles en sentit estricte. Els doncells eren els membres de l'estament que no havien estat ordenats cavallers. Els nobles estaven entre mig de títols i cavallers i rebien el nom de "Don".
- Els cavallers o milites eren els més nombrosos. També els deien "gentilhomes", sinònim de cavallers.

El 46'7% dels llocs del Principat estaven sota sobirania laica.

Estaments urbans

Ciudadans honrats: tenien el control dels governs municipals que no va tenir un reconeixement oficial com a grup fins Ferran II.

A més, estaven molt cohesionats pels lligams matrimonials.

Compartien una mateixa cultura política reforçada per que totes aquestes famílies tenien juristes entre els seus membres.

Els canvis en l'estructura econòmica

La primera característica és la dispersió manufacturera per tot el territori i la seva especialització relativa.

El comerç català

-Amèrica: instal·lació de mercaders catalans a Sevilla i Càdis: en el període 1560-1620 uns seixanta s'estaven en aquelles ciutats, i més de 120 a Barcelona tenien negocis amb Andalusia.

-La relació amb les fires castelles. S'enviaven draps catalans, que normalment eren reexportats. Creació d'una colònia de mercaders catalans a Madrid a finals del XVI (més de 40 després de 1580).

-Manteniment del comerç tradicional amb la Mediterrània.

Al llarg del XVI i primera meitat del XVII es produeixen un seguit de canvis en l'estructura territorial del país. Es forma una xarxa urbana entorn de Barcelona, que fa guanyar població a les viles properes en detriment de les més allunyades.

LA CULTURA

La falsa idea de la decadència catalana. Raons:

- Prejudicis ideològics (l'època dels Àustria davant l'esplendor medieval).
- La comparació amb Castella.
- El fals problema de la llengua: en què es fa literatura?
- Una producció cultural més preocupada de la història i el dret que no pas d'altres camps.